ಟೋಕನ್ ನಂಬರ್ ಆರು... ಮೂರು... ಮೂರು (ಸಿಕ್ಸ್...ಥ್ರೀ...ಥ್ರೀ) ಎಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ರೆಕಾರ್ಡೆಡ್ ಸುಶ್ರಾವ್ಯ ದನಿಯೊಂದು ಮೂರನೇ ಬಾರಿ ಕೂಗಿದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಚೇರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ನಿದ್ರೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಬ್ರಾಮನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಯಾವುದೋ ಅರ್ಧ ಮುಗಿಸಿದ ಕನಸಿನಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಎದ್ದುಬಂದ ವ್ಯಸ್ಥತೆ ಮತ್ತು ಸಿಡುಕು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ವಾಸ್ತವ ಬೇಡುವ ನಗುವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ಕೌಂಟರಿನ ಬಳಿ ನಡೆದ. ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೈಗೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ಟೇಪಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡ ಔಷಧಿ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ರೊಕ್ಕ ತುಂಬಿದ ರಸೀತಿ ತೋರಿಸಿ ಇಸಿದುಕೊಂಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿನ ಕಡೆ ಆಯಾಸಭರಿತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ವಾಚು ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಬೆಳಗಿನ ಒಂಭತ್ತೂವರೆಗೆ ಐದು ನಿಮಿಷ ಕಡಿಮೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೂರನೇ ವಾರ್ಡಿನ ಬೆಡ್ ನಂಬರ್ ಮೂವತ್ತರಲ್ಲಿ ಈಳಿಗೆಮಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ದಿಟ್ಟ ಪಪ್ಪಾಯಿ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಬಲಗಾಲಿನ ಮುಂಗಾಲನ್ನ ಸರ್ಜರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ಬಡೇಬಾ, ಆತನ ಆರೈಕೆಗೆ ನಿಂತ ತನ್ನಮ್ಮ ರುಕಿಯಾಳಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅಮ್ಮಿಗೆ ಇಡ್ಲಿ ವಡೆ ಆಗಬಹುದು. ಬಡೆಬಾಗೆ ಉಪ್ಪಿನ ರಾಗಿಗಂಜಿ ಹಾಗೂ ಶುಗರ್‌ಲೆಸ್ ಕಾಫಿ ಆಗಬೇಕು. ಲಗುಲಗು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ನಾನೂ ಏನಾದರೊಂಚೂರು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಬಾಡಿಗೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬಡೆಬಾ ಸಾಕಿದ್ದ ಮೊದಲ ಸಾಕುಮಗ ಸಯ್ಯದ್ ಸಂಜೆಗೆ ಕುಟುಂಬಸಮೇತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಳಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಲಿಫ್ಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಾರ್ಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ರೋಗಿಗಳೇ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿನ ರಾಗಿ ಗಂಜಿ ಪೇಪರ್ ಕಪ್ಪನ್ನು ಜತನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹತ್ತತೊಡಗಿದ. ಒಂದನೇ ಮಹಡಿಯನ್ನು ಹೆರಿಗೆ ವಾರ್ಡಿಗೆ, ಎರಡನೆಯದ್ದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಮೂರನೆಯದ್ದು ಸರ್ಜರಿಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದ್ದು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಿಗಳಿಗೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದರು. ಅಬ್ರಾಮನಿಗೆ ಅದು ಬದುಕಿನ ಪಾತಳಿಯಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಮಧ್ಯೆ ಸಮಯವಾದರೆ ದವಾಖಾನೆಯ ಕೆಳಮಹಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ವಾರ್ಡಿನ ಪಕ್ಕವಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಂಗಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಹುಟ್ಟು, ಸಾವು, ರೋಗ, ಅಪಘಾತ, ಅಳು, ಎಲ್ಲರ ಸಣ್ಣ ಮುಖಗಳ ನಡುವೆ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ನೀಡುವುದು ಅದೊಂದೇ ಜಾಗ! ತನ್ನಮ್ಮ ರುಕಿಯಾಳಿಗೆ ಅದರ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರ. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ಬಂದು ಕ್ಯಾಂಟೀನಿನಲ್ಲೊಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಕೂತೆದ್ದು ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅಬ್ರಾಮ ಪ್ರತಿ ಸಲ ಯಾವ ಫೋಟೊಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಆ ಪುಟ್ಟ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ದೀಪವೊಂದು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಉರಿವ ಚೈತನ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಿಗೆಂಬಂತೆ ಮೇಲೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಘಮದ ಸುರುಳಿಗಳ ಸರಳವಲ್ಲದ ಲಾಲಿತ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಪರಿಮಳ ಗಾಢವಲ್ಲದ್ದಿರಬೇಕು. ಅದರ ಆ ಗುಣವೇ ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸಹ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅಬ್ರಾಮನಿಗೆ, ಅದ್ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬಂದು ಬೆಳಗುವ ಹಣತೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಸುರುವಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ತಲಾಶಿ ನಡೆಸಿಯೇ ಸಿದ್ಧ ಎನ್ನುವವನಂತೆ ಪ್ರತಿಸಲ ನೆಲಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವಾಗೆಲ್ಲ ಆ ಕೋಣೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹತ್ತಿರತ್ತಿರ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಾದುವು. ನಿನ್ನೆಯದ್ದು ಎರಡನೇ ಸರ್ಜರಿ. ಅಬ್ರಾಮನ ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಇಂದು ಅವನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದು ರಹೀಮನ ದಾರಿಯನ್ನ... ಅವನಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ದಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮೂರನೇ ವಾರ್ಡಿನ ಬೆಡ್ ನಂಬರ್ ಮೂವತ್ತು ತಲುಪಿದ. ಬಡೇಬಾ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ನರ್ಸುಗಳು ಪುಟುಪುಟು ಚುರುಕು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ರೋಗಿಗಳ ಬೀಪಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡುವುದು, ಸಲಾಯಿನ್ ಬಾಟಲ್ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು, ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕುವುದು, ರೋಗಿಗಳ ಹಾಸಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು, ಗಾಯವಾದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಡ್ರೆಸಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದರೆ, ರೋಗಿಗಳು ಪಿವೋಡಿನ್ ತರುವ ಉರಿಗೆ ಅರಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರುಕಿಯಾ ಬೇಗಂ ಆ ಗದ್ದಲದ ನಡುವೆಯೂ ಜನರಲ್ ವಾರ್ಡಿನ ಬಲ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಯ ಸರಳಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಚೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಹನಗಳು ಸರ್ರಬುರ್ರ ಸೌಂಡು ಮಾಡುತ್ತ ಆಚೆಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ದವಾಖಾನೆಯ ಒಳಾಂಗಣದ ಕಂಪೌಂಡಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಗಾಂಧಿ ಟೊಪ್ಪಿ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರೋಗಿಗಳ ಕಡೆಯವರು ಮುಂಜಾನೆಯ ಎಳೆಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ವಿಟಮಿನ್ ಡಿ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ರುಕಿಯಾ ಬೇಗಂ ಅವ್ಯಾವುದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಖಾಲಿತನ ತುಳುಕಿ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಹರಿಯುವಂತೆ ಅಬ್ರಾಮನಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಅಬ್ರಾಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಅವಳ ಗಂಡ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ. ವಯಸ್ಸಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಚಾಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಆಕೆಯ ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದುಹೋದಂತಿತ್ತು. ಅಬ್ರಾಮನ ಸಾಕಿ, ಓದಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಕತ್ತೆ ಚಾಕರಿ; ಈಗ ಅಬ್ರಾಮ ಮುಂಬಯಿಯಂಥ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದುಸಮಾಧಾನ ತಂದಂತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಚಾಕರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊತ್ತೊತ್ತಿಗೆ ಊಟವಾಗುತ್ತದೆ. ರಂಜಾನ್, ಬಕ್ರಿದ್ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಟೀವಿ, ಫ್ರಿಡ್ಜು, ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದಾದ ಮನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು. ಸುಖವಿತ್ತು ಅಥವಾಹೊರಗಿನಿಂದ ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ತನ್ನಮ್ಮ ಸದಾ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ನಮೂನಿಯ ವಿಷಣ್ಣತೆಯ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇರುಕಿಯಾ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದ. 'ರಾಮ... ಈ ಆಸ್ಪತ್ರ್ಯಾಗ ಎಸಾಕೊಂದು ಕಿಂಡಿ ಅದಾವು ನೋಡಲೋ! ಮನಾರ ಗಾಳಿಬೆಳ್ಕು ಬರ್ತತಿ. ನಮ್ಮನಿ ನೋಡು... ಗಾಳಿಯಾಡದ ಕತ್ಲು ಗವಿ. ಪೇಷಂಟೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಬರ ಬೆಳ್ಕಿಂದಲೇ ಅರ್ಧ ಅರಾಮಕ್ಕರ ಅನಿಸ್ತತಿ... ಓಹ್ ಟಿಪನ್ ತಂದ್ಯಾ? ನಿಮ್ಮ ಬಾಬಾನ ಎಬಿಸಿ ಗಂಜಿ ಕುಡಿಸ್ತೀನಿ. ನನಿಗೇನು ತಂದಿ?'

'ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಇಡ್ಲಿ ವಡಿ ತಂದಿನಬೇ... ತಗ ಇಕಾ' ಎಂದು ಅವಳ ಕೈಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ.

'ಪೂರಿ ತಂದಿದ್ರ ಚೊಲೋ ಇತ್ತು. ಇಲ್ಲಿರೊ ಮಟನಾದ್ರು ಏನು ಬೇಕಂತ ಕೇಳ್ಕಂಡ್ ತಗಂಬ್ಯ.. ಜೀವಂದ ತುಂಬ ಬರೀ ಅವರಿವ್ರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆ ಕೇಳದಾತು' ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಬಡೇಬಾನಬೆಡ್ ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಳು.

***

ಕೆಳಗಿನ ಮಹಡಿಯ ವೇಟಿಂಗ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಬ್ರಾಮನಿಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ರುಕಿಯಾ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ 'ನಿಮ್ಮ ಬಾಬಾಗೆ ರಕ್ತ ಕಡಿಮಿ ಐತಿ. ಮತ್ತೆ ರಕ್ತ ಹಾಕ್ಬಕು ಅಂದಾರ. ಅರೇಂಜ್ ಮಾಡ್ಬಕಂತ ನೋಡು...' ಎಂದು ಫೋನಿಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೆ ಬ್ಲಡ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಓಡಬೇಕು. ನರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ್ದ ಎಬಿ ಪಾಸಿಟಿವ್ ಬ್ಲಡ್ ಗ್ರೂಪನ್ನ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಂಚುವುದು ಹಿಂಸೆ ತರುವ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು.

ತಾನೇ ರಕ್ತ ಕೊಡುವಂತಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಿತ್ತು ಎಂದು ಅಬ್ರಾಮ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರದಿಂದ ಮೊಣಕಾಲುನೋವಿನಿಂದ ನಡೆಯಲು ಕಷ್ಟ ಪಡುವ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಸಕೀನಾಳನ್ನು, ಅವಳೇ ಸಾಕಿದ್ದ ಮೊದಲ ಸಾಕುಮಗ ಸಯ್ಯದನೇ ಅವಳ ಬಲರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಬ್ರಾಮನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಉರಿ ಹಾಕಿದಂಗಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತವನ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಮೆಲ್ಲಗೆ ವಾಯುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದವರಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. 'ನನ್ನ ಪಿ.ಎಫ್. ದುಡ್ಡು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹಣಕ್ಕೇನು ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಯಾರ ಮರ್ಜಿಯೂ ಬ್ಯಾಡ. ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡಿಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಬಾಡಿಗೆ ಕಾರಿನಾಗೆ ಬಾ' ಎಂದು ಎಷ್ಟೇ ಮನವೊಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೂ 'ಸುಮ್ಮನೆ ಖರ್ಚು ಬ್ಯಾಡ. ಕಾರ್ಯವಾಸಿ ಕತ್ತೆ ಕಾಲು! ಸುಮ್ಮನೆ ಸಯ್ಯದನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಬಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ... ಎಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಬಾಬಾ ಮಾಡಿದ ಮೂಳ ಕೆಲಸ. ನಾವೆಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸ್ಬೇಕು' ಎಂದು ಅಳಲು ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋದವನೇ ಅವಳ ಎಡರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸುತ್ತಾ